

Visul lui Iosif

Se făcea că vine secerișul,
Într-o noapte Iosif a visat,
Și s-au dus cu toți să taie grîul
Și în snopi l-au strâns și l-au legat.

(:Pe căldura mare, arzătoare,
Tot strîngeau și el și frații lui,
Snopii plini cu binecuvîntare
Ca un dar din partea Domnului.:)

Și pe cînd se adunără frații
Și pe vatră snopii și i-au pus,
A venit și Iosif cu belșugul
Și cu snopul care l-a adus.

(:Și deodată parcă prin minune,
Snopii celorlalți s-au încchinat
Înaintea snopului pe care
Iosif lîngă-ai lor l-a așezat.:)

Iată visul, tată, ce-o fi oare?
Frații lui mirați îl ascultau,
Și spre el priveau cu ciudă mare,
Și de-atunci cu toți îl pizmuiau.

(:Iată vine, iată visătorul,
După atîția ani nu l-au uitat.
Frații l-au vîndut să fie robul,
În Egipt la un stăpîn bogat.:)

Iosif în Egipt devine mare,
Ca să fie visul împlinit.
Frații vin la el după mîncare,
Și acolo ei s-au întîlnit.

(:Nu știau că el e frățiorul,
Toți cu față la pămînt plecați;
Iată snopii, iată visătorul,
În Egipt cu toți sînt adunați.:)

Doamne ce minune, ce lucrare!
Tu mai dinainte-ai arătat,
Mîntuirea noastră din pierzare
Prin Isus, prin snopul minunat.

(:Haideți frați cu snopul fiecare,
Înaintea snopului slăvit,
Să ne încchinăm cu bucurie,
Căci Isus Christos ne-a mîntuit.:)

Amin